

сърдце; то е по-горчиво, отъ колкото да останешъ на произвола на съдба та! (на *Дюшатела*). — Извърши що ти заповѣдахъ! —

Дюшатель. (пада на колѣнѣ). — О, Кралю мой!

Карлъ. Нищо повече, то е рѣшено!

Дюшатель. Направи миръ съ Херцогъ тѣ Бургундский, друго яче нѣма за тебе спасение! —

Карлъ. То ще бѣде наистина спасение то, но съ твоя та кръвъ трѣбва да подписа мира! —

Дюшатель. Тука е моя та глава. — Толкосъ пѣти тѣмъ ся рѣшавалъ за тебе на смъртъ, а сега съ радостъ ще изложѣ живота си на опасностъ. — Благодарѣ Херцогъ тѣ, прѣдай ма на неговата яростъ, и моя та кръвъ, нека прикѣсне старата умраза!

Карлъ. (Гледа го мълко, послѣ малко мълчание.) Истена ли е то? На таквъзъ лоше положение стоя сега, щото приятели тѣ ми да показватъ пътя на срама за мое спасение! Да, сега вече наздраво познахъ мое то пропадане, защото изчезна повѣрението на цѣсть та ми. —

Дюшатель. Помисли —

Карлъ. Не говори вече, не ма разсърдвай! Данаая, че ся лишавамъ отъ десѣтъ държави, то не приирамъ да ся избавя чрѣзъ живота на приятели тѣ си. — Бържѣ извърши, щото ти заповѣдахъ!

Дюшатель. Сега ще стане всичко. (*Излиза. Анеса мѣче*). —

ЯВЛЕНИЕ СЕДМО.

Карлъ и Сорелъ.

Карлъ. (Като ѣ хваща рѣката). Не дѣй бѣди пѣална, любезна моя! На другий тѣ брѣгъ на Лоара ежи също една благочестива Франция, ще ся пресе-